

olyan szöveg megértése, amelyben viszonylag kevés az írásjel. Zökkenőket okoz az olvasásban, megértésben, megtanulásban például az, hogy az angol kevesebb központosági jelet használ, mint a magyar. A nyelvész számára a hiányzó jelnek is lehet értéke, funkciója, ugyanúgy, mint a matematikában a zérusnak, de ez a nyelvtanulót nem igazítja el. N. Catach is jelzi, hogy a korunkban kiadott latin nyelvkönyvekben, sőt felnőttek részére készült gyűjteményekben több az írásjel, mint amennyit az ókori auktor használt – nyilvánvalóan az érthetőség kedvéért. De az élő nyelvek régebbi irodalmának mai kiadásában is előfordul az írásjelek „szaporítása”. Régebben voltak olyan nyelvkönyvek – talán ma is vannak –, amelyek a szövegben „kódolt” didaktikai szándékot a betűtípusok változtatásával tették láthatóvá. (Az anyanyelvi grammatikákban ez gyakori.) N. Catach szerint a betűtípus-használat is a „punctuation” fogalomkörébe tartozik.

Az idegen nyelvek tanításában az írásjel-tévesztést a kisebb hibák közé szokták sorolni. Az ismertetett könyv elolvasása után ennek az általános helyességét illetően kétségeink támadhatnak.

Igen sok a lapalji jegyzet, s ez a könyv – amúgy sem könnyű – olvasását megnehezíti. Francia nyelvtudásra természetesen szükség van a tanulmányozásához, nagy türelemre is – de megéri.

Bán Ervin

Michael Swan – Catherine Walter

How English Works A grammar practice book

Oxford University Press, 1997, 358 p.

Az ismert szerzőpáros nyelvtani gyakorlókönyve, habár ezt a szerzők nem mondják ki nyíltan, M. Swan *Practical English Usage* című referencia-könyvére épül, s így annak gyakorlókönyveként is felfogható. Már pusztán ez a tény is elegendő lenne arra, hogy örömmel fogadjuk megjelenését, azonban a könyv ettől eltekintve is kiválóan sikerült munka. A címben foglalt célkitűzést, hogy az angol nyelvtant mint a nyelv rendszerének szerves, életteli és működő részét mutassa be, maradéktalanul teljesíti.

A könyvet főleg középhaladó és haladó szinten lehet a legjobban használni; nyelvvizsga-kategóriákban gondolkodva a szerzők elsősorban a „beyond First Certificate Level up to CAE” (Cambridge Advanced) [vagyis: az első bizonyítvány után a CAE-ig terjedő] szinteken ajánlják, ami a hazai állami nyelvvizsga-követelmények szempontjából is kompatibilis szintet jelent. Noha a szerzők meghatározása szerint a könyv elsősorban az egyéni felkészülést segíti, osztálytermi munkára is kiválóan alkalmas, akár drill-jellegű, akár kommunikatívabb típusú feladatokról van szó. A tanár jelenléte (vagy legalábbis elérhetősége) azonban semmiképpen sem hátrány, hiszen a magyarázatok (szükségképpen) rövidek és célratorőek, s így célszerű lehet azokat kiegészíteni vagy a magyar anyanyelvű tanulók számára különösen problémás eseteket külön is kiemelni. A szerzők különben utalnak arra, hogy részletesebb magyarázatoknak a *Practical English Usage*-ban érdemes utánanézni.

A könyvet – nyelvtankönyv léte! – jó kézbe venni, mert kivitele kifejezetten

OXFORD

Learner's *Wordfinder* Dictionary

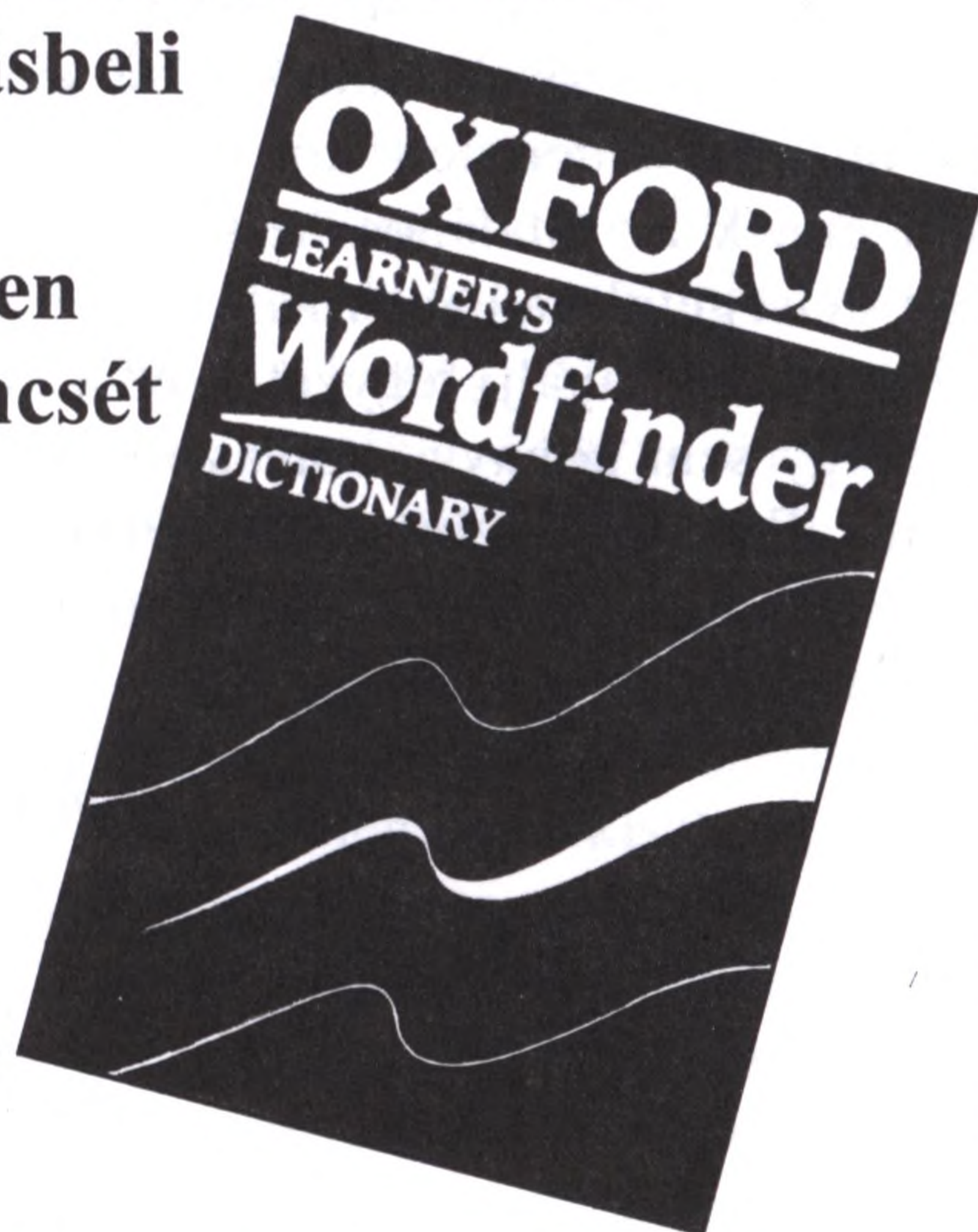
Az ideális szókincsfejlesztő szótár

A nyelvtanuló

- ⇒ könnyen rátalálhat a megfelelő szóra, nem kell körülírással kifejezni gondolatait
- ⇒ a témakörönként csoportosított szókincssel eredményesen javíthatja írásbeli kifejezőképességét
- ⇒ célirányosan és módszeresen fejlesztheti tematikus szókincsét a nyelvvizsgákra

A nyelvtanár

- ⇒ gazdag nyelvi háttérrel talál nyelvórái és tanfolyamai számára

További információ: Oxford University Press, 1113 Budapest, Tarcali u. 20. (1)166 1577